

[Holmberg.]

være urimeligt, hvis vi hermed lægger skat på den rene luft. Jeg har nemlig hørt, at visse anordninger påmonteret bilerne skulle fordyre vognene med en 300-500 kr., og med den vistnok verdens højeste omsætningsafgift, vi har herhjemme, bliver det beløb jo fordoblet; noget lignende gør sig gældende for sikkerhedsseler, som ministeren har bebudet bliver obligatoriske til næste år. Det er jo ret sikkert, at disse seler kan redde menneskeliv; skal vi så også lægge skat herpå? Jeg beder altså justitsministeren hilse finansministeren, og til hans beroligelse kan vi i alt fald sige, at det ikke drejer sig om et provenutab.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg følger meget gerne den opfordring, som det ærede medlem har stillet til mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Uhrskov** til justitsministeren:

„Agter ministeren at indføre generelle regler, der sikrer, at politifolk, der har været impliceret i færdselsuheld, underkastes spiritusprøve?“

Skriftlig begrundelse:

Skønnet over, om en person, der har været impliceret i et færdselsuheld, skal underkastes spiritusprøve, er overladt til politiet. Denne ordning fungerer i al almindelighed tilfredsstillende. Imidlertid er det en belastning for forholdet mellem borgere og politi, at der kan opstå en situation som den, professor, overlæge, dr. med. Arne Bertelsen beskriver i et læserbrev i Politiken den 5. december 1968, hvor en overbetjent med alvorlig skade til følge påkørte en 20-årig ung kvinde i en fodgængerovergang, og hvor det hævdes, at overbetjentens bil ikke var i orden, og hvor overbetjenten ikke blev underkastet spiritusprøve.

Det er en belastning for en politimand, for hans overordnede eller underordnede, når han har været impliceret i et færdselsuheld med materiel- eller personskade som resultat, at det er den pågældende eller hans kolleger, der skønner, om spiritusprøve er fornøden.

På denne baggrund henstilles det til mi-

nisteren, at han tager skridt til, at der indføres en regel, der går ud på, at en politimand, der har været impliceret i et sådant færdselsuheld, selv har pligt til ufortøvet at lade sig underkaste spiritusprøve, og at enhver politimand, der bliver bekendt med et sådant færdselsuheld, har pligt til straks at tage tjenstlige skridt til, at en spiritusprøve bliver foretaget.

En sådan ordning, som formentlig kun vil betyde en minimal merudgift for staten, vil være en betryggelse for såvel offentligheden som politiet.

Justitsministeren (Thestrup): I anledning af det stillede spørgsmål vil jeg gerne sige følgende:

Efter de gældende regler gøres der ikke forskel på politifolk og andre borgere med hensyn til underkastelse af spiritusprøve efter færdselsuheld. Der kan imidlertid være en anledning til at undersøge, om man for at fritage politiet for enhver mistanke om at holde hånden over egne folk skal indføre sådanne regler, og det har jeg for nylig foranlediget optaget til overvejelse i justitsministeriet. Jeg vil dog i den forbindelse gerne påpege, at politifolk også er borgere og har krav på samme retsbeskyttelse som andre borgere.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at man for tiden overvejer hele spørgsmålet om bekæmpelse af spirituskørsel; det vil være naturligt at afvente det endelige resultat af disse overvejelser, før man giver ændrede bestemmelser med hensyn til politifolks underkastelse af spiritusprøve.

Uhrskov: Jeg vil gerne takke ministeren for hans temmelig positive holdning og med glæde konstatere, at jeg måske med mit spørgsmål i løbet af den korte tid, jeg er til stede her, kan have været med til muligvis at få indført en beskedent forbedring af et måske ikke så væsentligt forhold, nemlig den urimelighed, der ligger i, at det er politiet, der selv skal skønne over, om en politimand, der har været impliceret i et færdselsuheld, skal underkastes spiritusprøve eller ej. Det drejer sig jo ikke her om indførelse af socialisme og den slags ting, men de små ting har jo også ret her i livet, og det glæder mig, at en sådan upolitisk sag kan blive behandlet på saglig vis.